

ΟΙ ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΚΑΘΑΡΤΟΙ (του Νίκου Καραβέλου)

Ο ορισμός ότι το δίκαιο είναι το σύνολο των κανόνων που ρυθμίζουν τις ανθρώπινες σχέσεις, είναι πλέον επιστημονικά εσφαλμένος και πολιτικά αφελής.

Πιο δόκιμα θα μπορούσε να ορισθεί ως ο καθρέφτης του συσχετισμού των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων. Και μάλιστα ο παραμορφωτικός καθρέφτης, όπως διατυπώνει ο επίκουρος καθηγητής θεωρίας Κράτους και Δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Δημήτρης Καλτσώνης.(1)

Ο Μανώλης Λαμπρίδης έλεγε πως το δίκαιο είναι το σύνολο των κανόνων συμπεριφοράς, που το κράτος εξουσιαστικά επιτάσσει.(2) Δεν πρέπει ακόμα να λησμονείται ότι το δικαστικό σύστημα ξεκίνησε (και έτσι διατηρείται) ως μηχανισμός εφαρμογής της εκάστοτε άρχουσας ιδεολογίας κι ως μοχλός κι εξάρτημα λειτουργίας του κράτους.

Ας θυμηθούμε ότι κατά την αυγή της νεότερης Ευρώπης (κι όχι μόνο) οι λειτουργοί της Δικαιοσύνης, πέραν του δικαιοδοτικού ρόλου τους, είχαν και καθήκοντα είσπραξης και παράδοσης των φόρων.(3)

Ο ρόλος αυτός διατηρείται και στις μέρες μας, αφού οι σύγχρονοι δικαστικοί λειτουργοί έχουν ακούσια μεταβληθεί σε οιονεί εισπράκτορες των αποφάσεων της τρόικας και των εκάστοτε Στουρνάρηδων. Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο συνιστούν πλέον διαρκές έγκλημα κι εφαρμόζεται επί των

οφειλετών η αυτόφωρη διαδικασία.

Για τη «θεσμοθέτηση» αυτή, που, κατά τρόπο πρωτοφανή και νομικώς βλακώδη, έχει αναδρομικό χαρακτήρα κι έχει εγκλείσει κόσμο στη φυλακή, θα κάγγαζαν νομοθέτες ακόμα και του Μεγάλου Τεμουντζίν (Τζένγκις Χαν) ή του Ταμερλάνου.

Βεβαίως, η Δικαιοσύνη οφείλει να είναι ανεξάρτητη, δηλονότι να τακτοποιεί τα του οίκου της σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους νόμους και να απονέμει δίκαιο με βάση συνταγματικούς νόμους κι όχι αντισυνταγματικές καρικατούρες.

Στο ερώτημα, όμως, αν είναι ή όχι ανεξάρτητη, η ίδια έχει δώσει μόνη της αρνητική απάντηση κι αυτό γιατί:

1 Έχει ανεχθεί τις παραβιάσεις του Συντάγματος και των νόμων του κράτους. Έχει σιωπήσει στη διάπραξη κακουργημάτων σε βάρος του λαού. Έχει κρίνει το Μνημόνιο νόμιμο.

2 Δεν έχει κατορθώσει να προστατεύσει ούτε τον εαυτό της, καθώς οι λειτουργοί της εξευτελίζονται σε κοινωνικό και επιστημονικό επίπεδο.

3 Ένας Έλληνας δικαστής είχε το θάρρος και τη νομική πληρότητα να δικαιώσει τις καθαρίστριες, που αγωνίζονται για το ψωμί τους, για το μέλλον των παιδιών τους. Το υπουργείο Οικονομικών αντέδρασε ασκώντας όχι έφεση ενώπιον του Εφετείου, ως ώφειλε, αλλά αναίρεση ενώπιον του Αρείου Πάγου κι ο Άρειος Πάγος μαζί με τα ΜΑΤ εν τέλει «καθάρισαν» τις καθαρίστριες.(4)

Με άλλα λόγια παρέκαμψε τη δευτεροβάθμια κρίση, μη έχοντας εμπιστοσύνη στο Εφετείο, παραβιάζοντας, όμως, ευθέως το νόμο, ο οποίος απαιτεί από το Δημόσιο, τους ΟΤΑ και τα ΝΠΔΔ να εξαντλούν όλους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Επαναλαμβάνουμε για να καταστεί σαφές: το υπουργείο Οικονομικών δεν ήθελε να διακινδυνεύσει μια επιπλέον ευνοϊκή για τις εργαζόμενες δικαστική απόφαση, καθώς δεν είχε εμπιστοσύνη στους εφέτες.

Γι' αυτό παρέκαμψε το Εφετείο κι έφερε την υπόθεση απ' ευθείας στον Άρειο Πάγο, θεωρώντας τα ώτα των ανώτατων δικαστικών πλέον ευήκοα, στην ουσία, όμως, αφήνοντας την εντύπωση ότι θεωρούσε τους ανώτατους δικαστές υποχείρια των κυβερνητικών αποφάσεων.

Οι αρεοπαγίτες θα έπρεπε να είχαν θεωρήσει την ενέργεια αυτή ως παράνομη και ακραία προσβλητική προς το κύρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου της χώρας. Δεν το έπραξαν.

Εύλογη, συνεπώς, η δυσπιστία του λαού απέναντι στη Δικαιοσύνη. Η ίδια, όμως, μολονότι έχει μόνη της απαντήσει, όπως προείπα, έχει την απαίτηση να τη σέβονται. Όπως εκείνη η «κυρία» στην ελληνική ταινία του Λάμπρου Κωνσταντάρρα «Η βίλα των οργίων», που, ενώ ο κόσμος γνώριζε το ποιόν της, εκείνη τους έλεγε «παρακαλώ μιλάτε μου στον πληθυντικό».

(1). Δημήτρης Καλτσώνης: Δίκαιο, οικονομική κρίση και δημοκρατία

(2). Μανώλης Λαμπρίδης: Η σύγκρουση με τον νόμο... εκδ. Ερασμος

(3). Τζόζεφ Ρ. Στρέγκερ: Γιατί γεννήθηκε το κράτος. Πανεπ. Εκδ. Κρήτης.

(4). «Ελευθεροτυπία» 13.6.2014

Νίκος Καραβέλος, δικηγόρος-συγγραφέας

Πηγή: Ελευθεροτυπία, enet.gr

Φωτό: ilioupolisonline.gr